

Arrest

nr. 170 613 van 27 juni 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 26 december 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 november 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 november 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van huidig beroep vast bij gebreke aan het vereiste wettelijke belang.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

1.3. Uit een aanvulling van het administratief dossier door de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partijen werden gerepatriëerd op 6 mei 2016. Daargelaten de vraag of er al dan niet sprake is van een samenhang tussen de bestreden beslissingen en daargelaten de toepassing van artikel 39/68-3 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 6 van de wet van 2 december 2015 tot wijziging van de Vreemdelingenwet, gelet op het feit dat de zaak met rolnummer 152 259 een recenter beroep betreft tegen een later getroffen beslissing op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, dient de Raad vast te stellen dat het belang bij huidig beroep verloren is gegaan door de repatriëring van de verzoekende partijen.

1.4. Het belang van de verzoekende partijen bij hun aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet bestaat erin hun verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.961). Aangezien de verzoekende partijen niet meer op het grondgebied van het Rijk verblijven, kunnen zij geen voordeel meer halen uit het door hen ingestelde beroep. De Raad wijst erop dat een vreemdeling die een machtiging tot verblijf wenst aan te vragen, deze aanvraag in principe overeenkomstig artikel 9, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Nu verzoekende partijen zich opnieuw in hun land van herkomst bevinden, belet niets hen, indien zij nog steeds de intentie zouden hebben een machtiging tot verblijf aan te vragen, deze aanvraag volgens de gewone procedure overeenkomstig artikel 9, tweede lid van de Vreemdelingenwet in te dienen, met name bij de Belgische diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. De eventuele nietigverklaring van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend werd op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard, kan de verzoekende partijen dan ook geen nut of voordeel opleveren, daar zij zich niet meer in het Rijk bevinden en in het land van herkomst indien gewenst een aanvraag om machtiging tot verblijf kunnen indienen.

1.5. De bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker zijn uitgevoerd. De Raad kan niet ongedaan maken wat reeds werd uitgevoerd. Verzoekende partijen hebben derhalve geen actueel belang meer bij hun beroep voor zover het is gericht tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten.

1.6. Waar de verzoekende partijen er ter terechtzitting op wijzen dat het niet opgaat om hen het belang bij het beroep te ontfeggen door hun repatriëring, daar dit strijdig zou zijn met artikel 6 van het EVRM, dient de Raad op te merken dat middelen niet dienen te worden behandeld indien het beroep onontvankelijk is.

1.7. Waar de verzoekende partijen opwerpen dat zij hun belang behouden voor wat betreft de bestreden bijlagen 13quinquies daar deze de grondslag vormen voor de inreisverboden die zij hebben aangevochten in de zaak met rolnummer 152 259 dient de Raad op te werpen dat verzoekers geen belang hebben bij dit betoog, gelet op het feit dat de inreisverboden werden vernietigd bij arrest nr. 170 612 van 27 juni 2016. Dit maakt niet dat de bestreden bijlagen 13quinquies kaduuk worden.

1.8. Het beroep is om de voormelde redenen onontvankelijk. Om die redenen dient geen uitspraak te worden gedaan over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep voor zover het is gericht tegen de bijlagen 13quinquies, opgeworpen in de nota met opmerkingen om een andere reden.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA